Там хата білена, й осніжені каштани,
і місяць, наче сторож, ходить коло хати.
Це не сторінка з давнього роману,
це спомин хлопця, що не вмів кохати.

Мов дві гілки ліщини, розійшлись дороги,
і вечір сині тіні кидає на воду.
Окремо в бурях пристрасті й знемоги
п'ємо життя печальну насолоду.